

PAYER IMRE
A tengerparton

Zágon és Rodostó között
 a Gondban van egy vaktérkép
 – az igazi haza.
 Ha lenyugszik a nap,
 kimegyek a tengerpartra,
 de nem nézem a vizet.
 Nincs velem senki,
 de nem vagyok egyedül.
 – egy kamarásnak nincs saját élete,
 a lúdtollpercegés – az vagyok.
 A kudarcunkért (késleltetve)
 a Tündöklő Porta
 végül is (szépen csengő frázisokban)
 a Nagyságos Fejedelmet okolta.
 Nem jön segítség.
 Istenem! Istenem! Mindennapi mondatunkat
 add meg nekünk ma.

Beszédes Kálmán: Panagia Revmatokria. Rodoszto, 1891. nov. 16.